

A Fekete István Általános Iskoláról

Az első napunkon csak egy órát töltöttünk az intézményben. Az időnk nagy része azzal telt, hogy az igazgatóhelyettes mesélt az iskoláról, a gyerekekről és a teljesítendő feladatainkról. A beszélgetés után megnéztük az osztályokat, hogy el tudjuk dönteni, melyik az, ahol az elkövetkezendő öt napban szívesen segítenénk.

Én a 9.e osztályt választottam. Még aznap megismerkedtem a gyerekekkel, akik nagyon kedvesen fogadtak. Az időnk nagy részében beszélgettünk, csak a tanórákon komolyodtunk meg mindannyian. A legtöbb óra nyugalmasan telt, a segítségemre leginkább matekórán volt szükség, de a feladatok megoldhatóak voltak, így a matektól való félelmem már az első órán elillant.

Minden tanár nagyon kedves és türelmes volt. Szóltak, ha valamelyik diáknak szüksége volt rám, így sosem éreztem magam teljesen kívülállóknak vagy tehetetlennek.

A szünetekben alkalmam nyílt a többi gyerek megismerésére, mivel ebben a 15 percben mindenki a folyosókon játszott, beszélgetett, vagy éppen mentőautóként szaladgált. Meglepődtem azon, hogy a korkülönbség ellenére milyen szoros barátságok szövődtek az évfolyamok között.

Az öt nap elteltével olyan élményekkel gazdagodtunk, amelyek még mindig élénken élnek bennem, és amelyeket, ha felelgetünk, vidámbbá teszik a napomat. Nagyon remélem, hogy mindenkinek pozitív élményei vannak, vagy lesznek a közösségi szolgálat teljesítése után.

Kuslits Juli